BAY DÜDÜK

AZİZ NESİN

GIRGIR

KENDİ HALİNDE BİR MİZAH DERGİSİDİR

MİM UYKUSUZ

BAY DÜDÜK

Yazan : AZİZ NESİN
Çizen : MİM UYKUSUZ

Sürte sürte bir oldum. Kısmetim bağlanmış demek. Kimse bana iş vermiyor, hiç bir yerde iş bulamıyorum. İnsan darda kaldı mı, en olmayacak şeyleri bile düşünüyor. Maçka'dan Dolmabahçe'ye doğru, işte böyle en olmayacak şeyleri düşüne düşüne gidiyordum. Stadyomun önüne geldim, bir ana baba günü. Öyle kalabalık, caddeden geçmenin imkânı yok. Bu adamlar stadyoma nasıl giriyorlar? Insan anaforunun içinde, bir o yana, bir bu yana fırfır dönüyordum. Bir dalga geliyor, elli metre aşağı iniyoruz ... Önden itiyorlar, yirmi adım geri bas; arkadan dayanıyorlar, otuz adım öne yürü. Dört yandan birden sıkıştırıyorlar, o zaman olduğum yerde fırıldak gibi dönüyordum.

Bir yere geldim dayandım ki, söküp çıkmanın imkânı yok. Kendimi bu insan seline bıraktığımı sanmayın. Ha babam zorluyorum Ama nereye? Bir saat kadar debelendim, çabaladım, çırpındım o insan düğümünün içinden bir türlü kendimi söküp çıkaramadım .. Bana öyle geldi ki, içine düştüğüm bu insan anaforundan bir daha ömrüm oldukça artık kurtulamayacağım. O yana itile, bu yana kakıla son soluğumu şuracıkta verip gümle gideceğim.

Işte tam o umutsuzluk sırامda bir düdük öttü. Düdük ama, ne düdük.. Anadan doğma sağırın, duyacağı bir düdük. Düdüğün ötmesiyle o birbirine kenetlenmiş insan kalabalığı şak diye ikiye ayrıldı. Düdüklü adama yol verdiler. Bir de baktım: Aaa.. Bizim Musa değil mi?

-Musaaa!.. diye çağırdım..

"Ulan Musaa!.." diye de bağırabilirdim. Ama düdüğe olan say-

gımdan olacak, böyle diyemedim. Sesimi duyunca Musa elimden tuttu, beni o kalabalıktan çıkardı... Yürümeye başladık. Önümüz tıkandıkça: Musa düdüğüne asılıyordu. Düdüğü duyanlar birbirlerini ezerek kaçışıyorlar, bize yol açıyorlardı. Musa önde, ben arkasında, böyle ilerleyerek stadyomun kapısına geldik. Musa bir düdük de kapıda öttürdü. Kapıdaki memur,

–Buyurun! diye bize yol verdi

Turnikeden geçtik içeri girdik. Geniş bir soluk alınca,

–Ulan Musa, sen Beden Terbiyesi Genel Müdürü mü oldun? Nedir bu, düdük elinde fırfır öttürünce herkes sana yol veriyor? dedim.

–Beni bırak da sen kendini anlat, ne iş yapıyorsun? dedi.

–Hiç bir iş yaptığım yok. Beş aydır iş arıyorum. Ama erkekle-

re iş yok. Şimdi gelirken onu düşünüyordum. Bir iki makyaj yapıp kadın kılığına mı girsem? Ama onları doğruluyorum. Ben de yanımda çalıştırmak için birisini arasam, kazık gibi bir erkek alacağıma, güzel bir kadın seçerdim. İçimde kötülük olduğundan değil. Nasıl olsa ikisi de aynı işi yapmayacak mı, hiç olmazsa, karşında güzel bir kadın görürsün de gönlün gözün açılır.

Musa,

–Anlaşılan, sen iyice bitiksin, dedi.

–Hem de nasıl! Beş ay işsizlik ne demek?

Ondan sonra maçın heyecanıyle konuşmadık. Maçtan çıktık. Musa, fırfır düdüğü öttürüp bize yol açıyor. Düzlüğe çıkınca.

–Arabaya binelim, dedi.

Binelim binmesine, ama nasıl bineceğiz ? Ben diyeyim beş yüz kişi, siz deyin bin kişi araba, otobüs bekliyor. Bir boş araba geldi mi, yüz kişi birden koşuyor.

-Bize iki günde sıra gelmez.

Musa,

-Sen dur! dedi.

Önümüzden bir taksi geçerken, cebinden düdüğü çıkarıp, fıır fıır öttürdü. Düdüğü öttürmesiyle hızla giden taksi döndü, geldi, önümüzde durdu. Biz taksiye bindik. İşin şaşılacak yanı, boş arabaya başkaları saldırmadı. Arabada,

-Ulan Musa, yoksa sen Trafik Müdürü mü oldun ? dedim.

Parmağını dudağına götürüp, "Sus! " işareti yaptı. Nişantaşı'nda taksiden indik. Musa cüzdanına davrandı. Şoför:

-Ayağını öpeyim abi, para istemez, kurban olayım..dedi. Para almadı.

-Şoför tanıdık mı ? dedim.

-Yoo...dedi.

-Ulan Musa, yoksa sen Polis Müdürü mü oldun?

Yine bir "Sus!. "işareti verdi.

-Şurdan öte beri alalım da eve gidelim, dedi.

Kasaba gittik. Kasap dükkânının önünde bir kuyruk var, sonu görünmüyor. Kuyruktakiler sıra kavgası yapıyorlar, birbirlerine girmişler. Bizim Musa hemen düdüğe sarıldı. Düdüğün ötmesiyle herkes yerli yerine çekildi... Kasap da dışarı uğrayıp, Musa'ya,

-Buyurun! dedi.

Biz kuyruğu yarıp içeri girdik.

-Bir kilo bonfile...

Kasap soruyor,

-Başka emriniz?

-Beyin var mı ?

-On tane yeter mi ?

Kasap paketi yaptı... Musa cüzdanı çıkardı, kasap,

-Vallahi olmaz beyefendi ... diye parayı almadı. Ama biz etleri aldık, dışarı çıktık.

-Ulan Musa, yoksa sen Belediye Müdürü mü oldun ?

Benim sorularıma hep, sus, diyor.

-Bu akşam yemeği dışarıda yeriz. Bu aldıklarım yarına dedi.

Ertesi gün pazar.

-Neler istersin ? dedi.

-Hiç bir şey istemem, dedim.

Efendim oradan gittik manava. Oradan gittik bakkala. Bizim Musa, dükkândan içeri girmeden önce bir kere düdüğe asılıyor. Ondan sonra içeri giriyor... Elimiz kolumuz paket doldu. Hiç bir yere de on para verdiği yok.

Bir düdük daha öttürüp bir taksi çevirdi. Apartmanına gittik, şoföre:

-Bekle! dedi.

Musa bekâr. Apartmanında bir başına oturuyor. Elimizdekileri, bıraktık. Kapıda bekleyen taksiye bindik. Bir gazinoya gittik. O şoför de para almadı.

Gazino tıklım tıklım dolu. Musa düdüğü fora etti. Daha ağzına götürmeye kalmadan gazinonun önce garsonları, arkadan sahibi olacak, biri koştu.

Bize, sahnenin önünde bir masa koydular. Biz bişey istemeden masayı donattılar.

-Ulan Musa, yoksa müfettiş misin?

Ben sordukça, sus diyor, başka bir şey demiyor. Musa büyük bişey olmuş ama ne olmuş? Bitürlü çıkaramıyorum. Sazlar, şarkılar başladı. Biz de kafaları çekiyoruz. Garsonlar etrafımızda pervane olmuşlar. Derken arkada bir gürültü koptu.

Sarhoşlar birbirlerine girdiler. Onlar bıçakları fora ederken bizim Musa da düdüğe asıldı. O aslan kesilmiş kavgacılar, düdüğün bir fırt etmesiyle uyuz it gibi kuyruklarını kısıp oturdular.

Bu bizim Musa ne olmuş?. Düşünüyorum, düşünüyorum, bi - türlü bulamıyorum. Gazinodaki hesap şöyle böyle iki yüz lirayı buldu. Gazinocu, "Para almam da almam" diyor.

Bir arabaya bindik, eve geldik. Ertesi gün pazar. Musa kolları sıvayıp kendi eliyle yemekler yaptı. Ben gidecek oldum.

-Olmaz, dedi, bir hafta misafirim ol da aklın başına gelsin

Bir hafta Musa'nın evinde yan gelip yattım. Geziyoruz, tozuyoruz, eğleniyoruz. Musa'nın hiç bir yere on para verdiği yok. O verse de almıyorlar.

-Ulan Musa, sen bir büyük adam olmuşsun ama ne?Söyle şunu! diyorum.

Söylemiyor. En sonunda,

-Söylerim ama, kimseye söylemeyeceksin, dedi.

-Söylemem.

-Dinine?

-Söylemem.

-İmanına?

-Söylemem.

Yemin yemin üstüne. Kimseye söylemeyeceğime iyice inandıktan sonra, cebinden düdüğü çıkardı, öptü, başına koydu.

-İşte birader, dedi, bütün keramet bu mübarek düdükte. Bir gün Karaköy'de dolmuş bekliyordum. Kuyrukta bekle bekle, sıra geleceği yok. Elimdeki zincire bağlı düdüğü sallayıp dururken, her nasılsa dalgınlıkla düdüğü ağzıma götürüp öttürmüşüm. Oradan bir memur koşup geldi, selâmı çaktı. Sen olsan ne yaparsın?

-Bilmem!

-"İntizamı temin edin oğlum" dedim, yürüdüm.

Biraz gittim. Kalabalıktan cad-

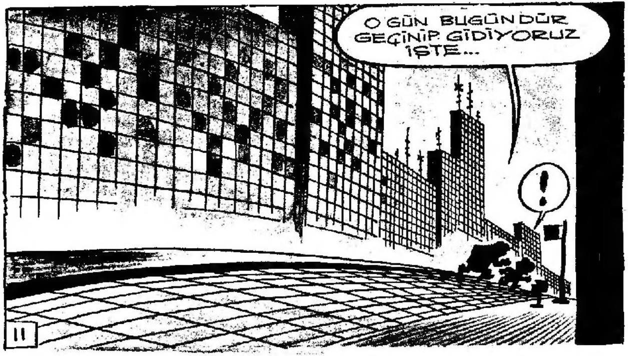

deyi karşıya geçemiyorum.Düdüğü çıkarıp öttürdüm. Bütün taşıtlar durdu. Karşıya geçtim," Yahu bu ne iş?" dedim kendi kendime. Düdüğü öttürdün mü, işler istediğin gibi yürüyor. Sonra anladım birader. Bizde bütün işler düdükle yürümez mi? Vapur düdükle kalkar, tren düdükle kalkar. Araba düdükle durur. Kavgacı düdükle barış görüş olur. Hatta düdüğün sesini duyan kaçar. Bak şimdi şu meydanda bir düdük öttüreyim, çil yavrusu gibi herkes bir yana dağılır..O zaman anladım, bizde bütün işler düdükle yürüyor. O gün bugün işte, bu düdüğün sayesinde geçinip gidiyorum. Bak, dinine, imanına başkasına söyleme. Yoksa eline bir düdük geçiren fırlar ortaya. İşler kesat gider.

Söylemeyeceğime yemin ettim, ama, yazmam diye yemin etmedim ya..İşte yazıyorum. Şimdi benim de sizden bir ricam var. Şu söyleyeceklerimi siz de sakın başkasına söylemeyin. Musa'dan, ayrılınca hemen bir düdük de ben satın aldım. Taksim meydanında bir düdük öttürdüm. Gelgelelim, hiç kimse düdüğe aldırış etmediği gibi, ilk öttürüşte beni yakaladılar. Ertesi gün de gazeteler, "Sahte müfettiş yakalandı","Kendine polis süsü veren biri tutuldu" gibi benim için yazmadık söz bırakmadılar. Oysa, Tanrı bilir ya, düdük öttürmekten başkaca, hiç bir suçum yoktu. Ondan sonra anl? ım ki, bizde düdük geçiyor geçmesine ama, öttürmesini bileceksin. Benim gibi, düdüğü öttürürken, elin ayağın titrer, öttürsem mi, öttürmesem mi diye kuşkuya düşersen hapı yuttuğun gündür.

Benim de sizden ricam, düdüğün nasıl öttürüleceğini başkalarına söylememenizdir. Yoksa düdük öttürmesini bilen için çok işlere yarıyor...

SON